

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

De Partitione inter fratres mortuo Patre. Cap. duodecimum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

bet illius dominium, & consequenter, & ipsi crescit, & decrefcit, & juxta hunc valorem in fine Societatis eidem erit pecunia restituen- da.

7. Dico Secundo. Si crescat idem valor, postquam comparatae sunt merces, vel postquam pecunia mista ita est cum caeteris pecuniis sociorum, ut discerni nequeat, incrementi hujus sunt Domini omnes socii, quia ipsi simul habeat dominium illarum mercium, & pecuniarum; quare ex aequo est dividenda, esto, prius propter pactum Societatis initio initum, debeat, extrahi, & reddi apponenti tanta pecunia, quantum apposuit, secundum illum valorem, quem num. praeced. dictum est.

8. Dico Tertio. Hinc fieri, ut magna sit disparitas inter Animalia, & pecuniam, quando haec, vel illa conferuntur, Animalium enim semper Dominus est is, qui ea apponit, at pecuniae non ita: nam, ut dictum est, postquam merces comparatae sunt, & pecuniae sunt cum caeteris admixtae, pertinent ad totam Societatem, non est igitur mitum, si in-

lentes succedere Avo, vel Aviae vide apud mox nu. 3. citandos.) Filii, inquam, volentes succedere parentibus descendentes testatis, vel non testatis, tenentur conferre ea, quae habuerunt ex bonis dicti Patris, vel Matris viventium, ut scilicet ex iis in communi adductis, tanquam ex uno cumulo, fiat iuxta partitionem inter ipsos Fratres, Sororesque. At vero ascendentes, ut est Pater, Mater, Avus, Avia, quando succedant Filiis, vel Nepotibus defunctis, non tenentur conferre ea, quae habuerunt a filiis, vel nepotibus viventibus. Ratio Regulae tunc intelligitur, cum cognoscatur radix, cur facienda sit inter praedictos fratres dicta collatio. Ea autem est, quia omnibus filiis debetur post parentum mortem aequa legitima. Quando ergo parens ante suam mortem aliquid alicui ex filiis tradit, praesumitur, (nisi aliud exprimitur, vel tacite ex conjecturis colligatur) dare illud in computum legitimae, quam post mortem suam illis debet. Ne ergo frater plus habeat de legitima, quam alii, inde est, ut illud debeat in commune adduci, & aequè dividi. Quoniam igitur, quando filii, dant aliquid Patri, vel Matri, vel suis ascendentes, non praesumuntur dare in compensationem legitimae, cum ascendens censetur moriturus, antequam moriatur descendens, sed dare praesumatur per meram donationem, ideo illa non sunt a Patre conferenda, quia, quae simpliciter donantur, & liberaliter, in commune non conferuntur, nam propterea, nec ipse filius ea, quae accipit a Patre liberaliter, & non in compensationem legitimae obligatur ad conferendum, quo a nobis in libris Decalogi pluribus explicatum est.

In lib. 5. Decal. e. 4 §. 2. à n. 3. d Mol. d. 237. Ant. Gem. n. Le Taur. 39.

3. Nepotes, quando, vel mediate, vel immediate succedunt Avia, qui, & quatenus debent conferre habes apud Molinam aliosque.

n. 37. Tusc. To. 1. d à concl.

4. Qua ratione autem dignoscatur, quatenus parentes dedisse aliquid liberaliter, vel in compensationem legitimae, adeoque conferendam, duae sunt regulae, quas attuli in libris Decalogi, l. c. illas, & ab illis deductas illationes inde pete.

416. Vasq. in opusc. de testam. c. l. 8. 2. dub. 4. Bonnac. disp. 3. de comut. g. 6. p. 7. §. univ. n. 2. V. Sed modo.

2. Dico d. incrementum harum a pertineat ad lucrum sociorum omnium, modo, quo dictum est, non vero incrementum Animalium.

CAPUT XII.

De Partitione, quam debent exhibere Fratres, mortuo Patre, quae assimilatur divisioni, quae fit ratione Societatis.

1. Ut in novo, statuitur, ut filii suo Patri succedere volentes, adducant ad partitionem communem, quae acceperunt a Patre vivente, quod certe similitudinem aliquam pra se fert contractus Societatis, nam ideo hic sequentem regulam breviter habe.

2. Omnes descendentes legitimi, quibus debetur legitima (nam propterea includuntur etiam adoptati, immo etiam adoptati, non autem illegitimi, quia his legitima non debetur) sive Masculi, sive Feminae, sive sint in Patris potestate, sive jam emancipati, volentes succedere Patri, vel Matri (quoad vo-

Finis Tractatus octavi.

